

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-5 У 15816/21
Дана: 26.07.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Снежане Алексић, председника већа, Драгане Максимовић и Драгане Илчић, чланова већа, са судским саветником Јеленом Бига, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА из ..., ..., коју заступа пуномоћник Борко Д. Зимоњић, адвокат из Краљева, Т.Ц.над гаражама, локал 8, против тужене Жалбене комисије града Краљева, ради поништаја решења број 112-27/2021 од 17.06.2021. године, у предмету распоређивање службеника, у нејавној седници већа, одржаној дана 26.07.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Жалбене комисије града Краљева, број 112-27/2021 од 17.06.2021. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужена Жалбена комисија града Краљева да тужиљи АА из ..., ..., накнади трошкове управног спора у износу од 17.870,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље, запослене у Градској управи града Краљева, изјављена преко пуномоћника, на решење начелника Градске управе града Краљева број 112-18/12 од 05.05.2021. године, којим се тужиља

распоређује на радно место комуналног полицајца - II, у Одељењу комуналне полиције, које је разврстано у звање сарадник.

Тужбом поднетом овом суду дана 19.07.2021. године, преко пуномоћника, уређеној по налогу суда поднеском од 22.09.2021. године, тужила оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да је решење неосновано, незаконито и засновано на непотпуно и погрешно утврђеном чињеничном стању. Указује да решење садржи формалне недостатке, јер не садржи све елементе прописане одредбом члана 141.став 2. Закона о општем управном поступку, да је исто неразумљиво, не садржи чињенично стање и доказе на основу којих је оно утврђено, разлоге који су били одлучујући код оцене сваког доказа, прописе и разлоге, који с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на одлуку из диспозитива, односно да није сачињено у складу са одредбом члана 141. наведеног закона. Наводи да учињење повреде представљању повреду права на правично суђење прописано одредбом члана 32. Устава, у супротности су са праксом Европског суда за људска права, као и да тужени орган није ценио жалбене наводе. Даље наводи је Правилник о организацији и систематизацији радних места у Градској управи града Краљева, којим су прописана радна места за Одељење комуналне полиције и то под бројевима 166, 167 и 168 са истим описима послова, а различитима звањима, од сарадника до саветника, незаконит, јер није усклађен са одредбама Одлуке о Градској управи града Краљева ("Сл.гласник града Краљева", бр.32/16...31/19.) Даље наводи да је решење првостепеног органа ништаво, правно и фактички неизвршиво, те да је тужени орган био дужан да исто поништи, сходно одредби члана 183.став 1. Закона о општем управном поступку. Стога предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање, а туженог обавезе да тужили плати трошкове управног поступка за састав жалбе у износу од 33.000,00 динара, као и трошкове управног спора у укупном износу од 17.870,00 динара, за састав тужбе и судске таксе на тужбу и одлуку.

У образложеном одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења оцењујући све наводе тужбе као неосноване. Предложио је да суд тужбени захтев одбије, као неоснован.

Решавајући овај управни спор, без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. истог закона, Управни суд је након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је првостепеним решењем од 05.05.2021. године, тужила, службеник у Градској управи

града Краљева, распоређена на радно место комуналног полицајца -II, у Одељењу комуналне полиције, које је разврстано у звање сарадник, утврђено под редним бројем 167.Правилника. Права и обавезе по овом решењу теку од 14.05.2021. године. Одређено је да жалба не одлаже извршење решења. У образложењу ожалбеног решења је наведено да је Градско веће града Краљева дана 20.04.2021. године усвојило Правилник о организацији и систематизацији радних места у Градској управи града Краљева, Градском правобранилаштву града Краљева, Служби за буџетску инспекцију града Краљева, Локалном омбудсману града Краљева и Служби за интерну ревизију органа и служби града Краљева, који је ступио на снагу 29.04.2021. године; да је Правилником утврђено унутрашње уређење и систематизована су радна места у Градској управи града Краљева; да је тужила до ступања на снагу новог Правилника била распоређена на радно место комуналног полицајца -III, у Одељењу комуналне полиције, разврстано у звање сарадник према решењу начелника Градске управе Дос.бр.112-18/12 од 17.06.2019.године. Позивајући се на одредбу члана 58. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе (“Сл.гласник РС” бр,21/16....86/19-др.закона), члана 168.став 1. и став 2., у вези члана 13.истог закона, првостепени орган је одлучио као у диспозитиву ожалбеног решења. Незадовољна првостепеним решењем тужила је изјавила жалбу. У поступку по жалби тужени орган је нашао да се у конкретном случају не ради о жалби изјављеној против решења којим се одлучује о правима и дужностима запосленог у јединици локалне самоуправе, нити о жалби учесника интерног или јавног конкурса, већ о жалбеном захтеву запосленог, овде тужиле, да послодавац решењем одлучи о премештају у складу са новостеченом формалном квалификацијом, при чему је премештај запосленог дискрециона сфера послодавца, под условима прописаном законом. Стога је налазећи да је решење првостепеног органа правилно и на закону засновано, а наводи жалбе неосновани, са разлога наведених у образложењу оспореног решења, одбио жалбу тужиле и одлучио као у диспозитиву тог решења, применом члана 170. Закона о општем управном поступку.

По оцени Управног суда, основано се тужбом оспорава законитост решења туженог органа. Ово стога што образложење ожалбеног решења не садржи утврђено чињенично стање и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, већ је у истом само наведено да је тужила, до ступања на снагу новог правилника, решењем од 17.06.2019. године, била распоређена на радно место комуналног полицајца -III, у Одељењу комуналне полиције, разврстано у звање сарадник, те да иста испуњава услове предвиђене новим правилником за рад на радном месту на које се ожалбеним решењем распоређује, а да при том нису дати разлози за распоређивање тужиле на друго радно место, да ли је радно место на којем је тужила била распоређена до доношења новог Правилника укинута, односно у чему се састоји непходност потребе да тужила буде распоређена на друго радно место, нити су наведени услови прописани за радно место на које је тужила након доношењем новог Правилника распоређена, већ се првостепени орган само позива на Правилник о организацији и систематизацији радних места у Градској управи града Краљева, Градском правобранилаштву града Краљева, Служби за буџетску инспекцију града Краљева, Локалном омбудсману града Краљева и Служби за интерну ревизију органа и служби града Краљева (“Сл.гласник РС” 16/21) , као и на одредбе члана 168.став 1. и 2. у

вези члана 113. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе („Сл. гласник РС” бр. 21/16...86/19-др. закона). Стога је првостепени орган повредио правила поступка из члана 141. став 4. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС”, број 18/16) којим је прописано да образложење решења садржи кратко излагање захтева странке, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење како је дато у диспозитиву, а што је од утицаја на законитост ожалбеног решења. Такође је првостепени орган повредио одредбу члана 141. став 2. истог закона, јер увод ожалбеног решења не садржи означавање предмета поступка. Како тужени орган није санкционисао, нити отклонио повреде правила поступка које је доношењем ожалбеног решења учинио првостепени орган, то је по оцени Управног суда тужени орган учинио повреду правила поступка из члана 171. став 2. и 3., а у вези члана 141. Закона о општем управном поступку, али и члана 168. став 2, јер није оценио све наводе жалбе изјављене против првостепеног решења, при чему се наводима туженог органа из одговора на тужбу, не могу отклонити наведени недостаци из образложења оспореног решења. Поред наведеног у списима предмета, које је тужени орган доставио суду, не налази се решење начелника Градске управе дос. бр. 112-18/12 од 17.06.2019. године, на које се првостепени орган у образложењу ожалбеног решења позива, као ни Правилник о организацији и систематизацији радних места у Градској управи града Краљева, Градском правобранилаштву града Краљева, Служби за буџетску инспекцију града Краљева, Локалном омбудсману града Краљева и Служби за интерну ревизију органа и службу града Краљева („Сл. гласник РС” 16/21), на који су се позвали првостепени и тужени орган у образложењу својих одлука, па разлози образложења ожалбеног и оспореног решења су у супротности са стањем у списима и не упућују на одлуку у диспозитиву, чиме су тужени органи учинили повреду правила поступка из члана 141. став 4. Закона о општем управном поступку.

Сходно изнетом, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиле, Управни суд је сагласно одредби члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, број 111/09) одлучио као у диспозитиву пресуде, при чему је тужени орган дужан да у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. истог закона донесе ново решење, придржавајући се примедби суда изнетих у овој пресуди.

Одлуку о трошковима управног спора суд је донео на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима, члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС”, бр. 72/11...10/23), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, па је тужиле, који је успела у спору, досудио одређене трошкове управног спора, у укупном износу од 17.870,00 динара и то: на име састава тужбе у износу од 16.500,00 динара, сходно тарифном броју 44. став 1 тачка 3. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл. гласник РС”, бр. 43/2023), и на име судске таксе за тужбу у износу од 390,00 динара и пресуду у износу од 980,00 динара

по ТТ, као у ставу II диспозитива пресуде. Суд није досудио тужиљи трошкове на име састава жалбе, јер су исти трошкови управног поступка, а не управног спора.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 26.07.2023. године, I-5 У 15816/21

Записничар
Јелена Бига,с.р.

Председник већа-судија
Снежана Алексић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АЈ